

حجت الاسلام والمسلمین سید احمد خاتمی امام جمعه موقت تهران و نماینده مردم استان کرمان در مجلس خبرگان گفت: رسانه‌های انگلیسی و بیگانه می‌گویند به احمد جنتی، محمد یزدی و محمدتقی مصباح در تهران به سیداحمد خاتمی در کرمان و احمد علم‌الهدی در خراسان رای ندهید به شما چه ربطی دارد، فضول‌ها این مردم با بصیرت در صدر لیست‌شان همین پنج نفر قرار دارند.

حجت‌الاسلام والمسلمین کاظم صدیقی: دشمنان مطالبی را به شورای نگهبان وارد کرده‌اند که من به آقایان می‌گویم اعتبار شما از کجاست؟ خودتان را از بین می‌برید. معلوم است که شما رهبری و ولایت را قبول ندارید. این افراد می‌خواهند متدینین را به عنوان عناصر تندرو معرفی کنند. در حالی که مردم ما دشمن آمریکا و انگلیس هستند. مردم ما همیشه از ولایت و آرمان‌های دینی حمایت کرده‌اند و این غیرت را سر صندوق‌های رای نشان خواهند داد.

کانال تلگرامی صدای ملت با انتشار بیانیه ای از افزوده شدن نام "علی نوبخت" به فهرست کاندیداهای "صدای ملت" خبر داد.

یک اصولگرای رسانه ای و یک اصلاح طلب پزشک در برنامه گفتگوی ویژه خبری شبکه دو، مناظره جانداري را درباره مجلس برگزار کردند که دیدنی و شنیدنی بود. انصاری: دروغ در دولت قبل نهادینه شد/موسوی: این حرف بمب اتم است

احمد توکلی نماینده مردم تهران در کانال تلگرامی خود نوشت: باید نگران شکل گیری جریانی بود که قانون را به خدمت از بین بردن ضعفا و مستضعفین می برد. جریانی که با ترویج لیبرالیسم اقتصادی پروژه نفوذ فرهنگ غرب را تکمیل کند.

حجت الاسلام والمسلمین فرزانه امام جمعه موقت: شما کسانی را انتخاب کنید که وقتی دوربین‌های دنیا مجلس را رصد می‌کنند بر پیشانی آن شعار «مرگ بر آمریکا» نوشته شده باشد.

دوشواری نداریم

درست است که یکبار گفتند «موسیقی از تریاک بدتر است»، ولی مولانا هم می‌فرماید «همچو نی زهری و تریاقی که دید» و به این شکل، نی را به عنوان یکی از آلات موسیقی برتر می‌دانند. هنوز هم بحث میان دوستان و مولانا ادامه دارد تا بالاخره بفهمند موسیقی بهتر است یا آن ماده ی کدایی مشتق از خشخاش، اما نتیجه مباحثه هر چه بشود این را مطمئن باشید که کسی با موسیقی مشکلی ندارد. نه که فکر کنید حال و هوای اول اسفند روی دوستان تاثیر گذاشته، نه. از همان اول هم کسی در زمینه موسیقی دوشواری نداشت. منتهی نوع آهنگ فرق دارد. مثلا وقتی شاعر می‌گوید «مشب شب مهتابه، حبیبم رو می‌خوام» خیلی صورت خوشی ندارد چون بالاخره خانواده رد می‌شود. به جای آن می‌شود خواند «پرسون پرسون، لرزون لرزون، اومدم در خونتون» که حاکی از حجب و حیای ذاتی شاعر است که به جای دعوت کردن دلبر به خانه، همراه با والدینش به خواستگاری می‌رود. یا مثلا در جایی دیگر شاعر پس از اشاره به بازگشت پرندگان از مدرسه می‌گوید «عجب غافل بودم من، اسیر دل بودم من» که یعنی وی متنبه شده و می‌خواهد به جای عشق و عاشقی و الافی پی درس و دانشگاه برود. البته همین اشعار مناسب را هم هر کسی نمی‌تواند بخواند. کسی باید بخواند مثل آقای زمانی. علت کنسرت نداشتن ما در مشهد هم همین است که حامد زمانی نداریم و گر نه هر هفت روز هفته و بر سر هر کوچه ای کنسرت برگزار می‌کردیم. متأسفانه کسی نمی‌داند که برای تعیین صلاحیت خوانندگان و محتوای کنسرت ها، روزانه ۳۵ ساعت جلسه ی فشرده توسط ۳۵ نفر از متخصصین امور موسیقی برگزار می‌شود (به علت تخصص بسیار زیاد این افراد در زمینه ی موسیقی و استفاده ی بهینه ی آن ها از منابع امکان برگزاری بیش از ۲۴ ساعت جلسه در هر روز وجود دارد). محل برگزاری این جلسات دادستانی کل است و البته دوستان مقصر نیستند چون عزیزان ارشادی کار خود را درست انجام نمی‌دهند و این گونه می‌شود که به دوستان برچسب «بیسته» بودن می‌زنند.

آیت الله علم الهدی نامزد مجلس خبرگان رهبری از خراسان رضوی: من مخالف موسیقی نیستم، اگر ۱۰ هزار خواننده مثل آقای زمانی داشتیم مشکل موسیقی این کشور حل می‌شود.

با اینکه فراکسیون رهروان سعی بر عدم مخالفت و ایجاد زاویه با دولت داشت، فراکسیون اصولگرایان که اعضای جبهه پایداری را در زیرمجموعه خویش داشت به طور غیر رسمی اعلام کرد که تمام تلاش خود را به کار خواهد بست تا پنج تن از وزرای پیشنهادی روحانی رای اعتماد نگیرند. نطق معاندانه زاکانی در مخالفت با محمدعلی نجفی و بیژن زنگنه شاهی بر این مدعاست.

روند سنگ اندازی های مجلس با دولت منتخب در اینجا خاتمه نیافت. جلسات سوال متعدد، کارت زردهای فراوان و حتی استیضاح وزیران از دیگر نقاط قابل ذکر عملکرد مجلس نهم است. تا آنجا که مجلس تنها در شش ماه ۱۰۸ تذکر به روحانی داد. همچنین وزرای اقتصاد، صنعت، کار، آموزش و پرورش و حتی وزیر کشور که به عقیده بسیاری حاصل باج دهی روحانی به اصولگرایان بود طعم تلخ کارت زردهای مجلس را چشیدند.

جبهه پایداری در این مجلس ترک تازی کرد. هر چند تلاش نگارنده بر این است که وارد روایت دوران تاریک دولت دهم نشود، لکن خدمات بی شائبه مجلس و علی الخصوص جبهه پایداری به دولت احمدی نژاد امری غیر قابل چشم پوشی است. دولتی که مجلس را به هیچ نمی‌انگاشت و نمایندگانی که گویا این امر را مطلوب و وظیفه خویش میدانستند و معجزه هزاره سوم را شایسته خدمتی بی چون و چرا.

صرف نظر از عناوین فوق، شاید بتوان روند بر خورد با توافقات هسته ای دولت را آیینه تمام نمای تنگ نظری مجلس نهم در حوزه سیاست داخلی دانست.

پس از انتخاب حسن روحانی به ریاست جمهوری، روند تازه ای از مذاکرات هسته ای آغاز گردید. از آنجا که مشی این نوشتار رسیدگی به عملکرد مجلس در حوزه سیاست داخلیست، تنها به واکنش های مجلس نهم در روند مذاکرات میپردازیم. درهنگامه آغاز مذاکرات نمایندگان منافع خویش و حامیان خود را در خطر دیدند، بر این مینا درخواستی با مضمون حضور یک تن از اعضای کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی در هیات مذاکره کننده برای نظارت بر روند مذاکرات مطرح شد. ظریف به عنوان رییس هیات مذاکره کننده با این پیشنهاد موافقت کرد اما به علت مخالفت روحانی در مقام ریاست شورای عالی امنیت ملی، این درخواست عملی نگشت. حضور چندین و چند باره مسئولین مذاکره در مجلس و ارائه توضیحات مختلف افرادی همانند ظریف و صالحی میل سیری ناپذیر نمایندگان به سنگ اندازی را کاهش نداد و بهانه گیری های مختلف نمایندگان، تا انتهای تصویب برجام همچنان گریبان گیر دولت روحانی بود. این مخالفت تا آنجا رسید که عده ای از چهره های شناخته شده جبهه پایداری به سردمداری بزرگواری و کریمی قدوسی طرحی سه فوریتی با محوریت توقف مذاکرات را ارائه کردند که با عدم استقبال نمایندگان مواجهه گشت و نتیجه آن فضاحت جعل امضای نمایندگان بود. توضیح لازم اینکه طرح سه فوریتی در صورت تصویب سه فوریت همان روز در مجلس مطرح گشته و پس از تصویب بلافاصله ابلاغ میگردد و ضرورتی در حد امور جنگ را دارا میباشد

دولت گویا که در ابتدای امر پیش بینی دقیقی از مشکلات پیش رو داشت، زیرا علنا تلاش میکرد تا راه دخالت مجلس در روند مذاکرات را ببندد و اعلام داشت که روند برجام نیازی به تصویب مجلس ندارد، لکن با ورود رهبری و اعلام اینکه صلاح نیست مجلس از روند برجام کنار گذاشته شود، این تلاش با شکست روبرو شد.

پس از آن کمیسیونی ۱۵ نفره به ریاست زاکانی برای رسیدگی به امر برجام در مجلس تشکیل گردید. ارائه گزارش این کمیسیون در صحن علنی اعتراض نمایندگان که حتی ۵ تن از اعضای کمیسیون برجام نیز جزو آنها بودند را به دنبال داشت. پس از این اعتراض مجلس روند دیگری در قبال برجام در پیش گرفت و سعی در مسکوت نگه داشتن و به تعویق انداختن بررسی برجام داشت. در نهایت کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس طرحی با عنوان اقدام متناسب و متقابل دولت در اجرای برجام را ارائه کرد که پس از تصویب آن، عده ای از نمایندگان ظریف و صالحی را تهدید به مرگ و مدفون کردن در سیمان کردند، تهدیدی که بعدها به شوخی رح با صالحی تعبیر شد. حال اینجایم، در پس برهه ای پر فراز و نشیب و در پیش انتخابی دیگر، و مختاریم به تحریم و انتخاب ترکیبی مشابه به مجلس نهم و یا مشارکت و تشکیل مجلسی که میتواند انتظارمان را -هر چند حداقلی- برآورده سازد.

مجلس محافظه کار

مجالس محافظه کار

مجلس هفتم را می توان آغازگر یکدست سازی قدرت در سطح اجرایی و قانون گذاری دانست؛ کما اینکه دو سال بعد از تشکیل مجلس هفتم دولت محمود احمدی نژاد روی کار آمد و بدین گونه تا نزدیک به هشت سال دو قوه مقننه و مجریه در اختیار اکثریت اقتدارگرایان بود. انتخابات مجلس هفتم در اول اسفند ماه ۱۳۸۲ در شرایطی برگزار شد که ده ها نماینده مجلس ششم در اعتراض به ردصلاحیت بیش از ۳۶۰۰ نامزد انتخابات از میان حدود ۸۱۵۰ نفر کاندیدا و همچنین رد صلاحیت بیش از دو سوم اعضای مجلس ششم استعفا داده و در ساختمان مجلس متحصن شده بودند. در دوره ای که قوه مجریه در اختیار اصلاح طلبان معترض به نظارت استصوابی بود اکثریت قریب به اتفاق وزرای دولت سید محمد خاتمی، استانداران، معاونان و مشاوران رییس جمهور به شدت به رد صلاحیتهای اعتراض داشتند و احزاب اصلی اصلاح طلب نیز اعلام کردند که در انتخابات، کاندیدی معرفی نمیکنند.

میزان مشارکت در این انتخابات ۵۱٪ اعلام شد که کمترین میزان مشارکت بین تمامی ادوار مجلس تا آن زمان بود و در این بین استان تهران با ۳۷٪ کمترین میزان مشارکت را داشت. توزیع جناحی نمایندگان در این مجلس به سمت حاکمیت مطلق اصولگرایان بود چنانکه از ۳۰ نماینده مورد نیاز تهران ۲۹ نفر آنها از محافظه کاران بودند. در این دوره غلامعلی حداد عادل رییس مجلس و نائب رییس آن محمد رضا باهنر و محمد حسن ابوترابی بودند.

در این انتخابات تشکلهای سنتی محافظه کار چون جامعه ی روحانیون مبارز و حزب موتلفه اسلامی از تشکل نوظهور ائتلاف آبادگران ایران اسلامی حمایت کردند. این تشکل در انتخابات دومین دوره شوراهای و در غیاب اکثریت شهروندان پیروز شد و از شهردار شدن محمود احمدی نژاد در تهران حمایت کرد.

از اولین اقدامات مجلس هفتم ارائه طرح استیضاح محمدرضا اسکندری وزیر جهاد کشاورزی و محمود فرشیدی وزیر آموزش و پرورش احمدی نژاد بود که مورد تایید قرار گرفت.

یکی از جنجال برانگیزترین اقدامات مجلس هفتم انتخاب سه حقوقدان شورای نگهبان بدون بررسی سوابق افراد معرفی شده در آخرین روز تیر ماه ۱۳۸۶ یعنی یک روز مانده به تعطیلات مجلس بود. در این روز حاجی بابایی منشی جلسه مجلس انتخاب سه نفر از بین حقوقدانان معرفی شده توسط رییس وقت قوه قضاییه را در دستور کار روز مجلس قرار داد. این اقدام با اعتراضات زیادی همراه بود ولی متأسفانه انتخاب حقوقدانان شورای نگهبان که نقش رفیعی در قانون گذاری و برگزاری انتخابات در کشور دارند بدون ارائه رزومه کامل به سادگی انجام شد.

یکی دیگر از مصوبات جنجالی مجلس هفتم طرح "ثبات قیمتها" بود که بر اساس آن دولت خاتمی را از افزایش تدریجی قیمت برخی اقلام یارانه دار نظیر سوخت و کالاهای عمومی منع می کرد. با اینکه دکتر حداد عادل این طرح را هدیه مجلس به مردم نامید ولی به گفته منتقدین این طرح نه تنها باعث کاهش تورم نشد، بلکه نرخ تورم را از ۱۵٪ به ۲۴٪ رساند، شرکتهای دولتی را زیانده کرد و برنامه چهارم توسعه را نیز مخدوش ساخت. به گفته برخی کارشناسان این مصوبه منجر به تورم انفجاری پیس از اعمال سهمیه ای کردن بنزین شد.

تصویب پروتکل الحاقی و تلاش برای پیوستن به سازمان تجارت جهانی از دیگر اقدامات مجلس هفتم بود. در جریان همین مجلس بود که دکتر احمدی نژاد نامه ای به مجلس نوشت که در آن تاکید کرده بود بعضی از قوانین تصویب شده در مجلس را اجرا نمی کند. این قانون گریزی نهایتاً با دخالت مستقیم رهبری و بیان اینکه مصوبات مجلس که توسط شورای نگهبان بررسی شده لازم الاجراست فیصله پیدا کرد.

هشتمین انتخابات مجلس شورای اسلامی در نخستین دوره ریاست جمهوری محمود احمدی نژاد برگزار شد. نظارت استصوابی تداوم یافته شورای نگهبان از ابتدا تمام نامزدهای شاخص اصلاح طلب را حذف کرد. از میان معدود اصلاح طلبانی که تایید صلاحیت شدند جمع کوچکی به مجلس راه یافته و فراکسیون اقلیت را تشکیل دادند. مشارکت در این دوره ۵۱٪ اعلام شد و استان تهران این بار نیز با حدود ۳۰٪ کمترین میزان مشارکت را داشت. این مجلس ترکیبی کم و بیش مشابه مجلس هفتم داشت با این تفاوت که ورود برخی چهره های جدید باعث تغییراتی نظیر تغییر ریاست مجلس به علی لاریجانی گردید. بلند شدن صدای اعتراض علی مطهری و اطرافیانیش نسبت به دولت از دیگر اتفاقات این مجلس بود. در این مجلس اصولگرایان ۲۱۷ کرسی یعنی ۷۵٪ مجلس، اصلاحطلبان ۵۸ کرسی (۲۰٪)، مستقلین ۲۰ کرسی (۷٪) و اقلیتها ۵ کرسی (۲٪) را در اختیار داشتند. اگرچه مجلس هشتم تلاشی مجدد برای یکدست کردن قدرت سیاسی بود ولی بروز اختلاف نظر بین مجلس و دولت این پروژه را با شکست مواجه کرد.

همه ی آنچه در باره ی

"نظارت استصوابی شورای نگهبان"

باید بدانیم. (۲)

در رابطه با ساز و کار اجرا و نظارت بر انتخابات ذکر چند نکته ضروری است:

اولا در رابطه با مساله ی انتخاب و نظارت بر آن دو قانون وجود دارد، یکی قانون انتخابات مصوب سال ۷۸ با چند اصلاحیه و دیگری قانون نظارت شورای نگهبان بر انتخابات مصوب سال ۶۵ با چند اصلاحیه.

در قانون انتخابات در فصل چهار و پنج، مبحثی داریم تحت عنوان هیات های اجرایی وزارت کشور در حوزه های انتخاباتی که این هیات ها همانطور که از نامشان پیداست اولاً در حوزه ی اجرای انتخابات هستند و در ثانی از سوی وزارت کشور که مجری انتخابات است انتخاب می شوند.از جمله وظایف این هیات ها، اجرای سالم انتخابات در یک حوزه ی رای گیری است. اما یکی از مهمترین وظایف این هیات ها تعیین صلاحیت نامزدهای انتخاباتی می باشد. پس از آن که نامزدهای انتخابات اسم نویسی کردند، این هیات ها طی موعدی مقرر به بررسی صلاحیت آنها می پردازند و در این راستا طبق قانون از چهار مرجع وزارت اطلاعات، دادستانی کل قوه ی قضائیه، اداره ی ثبت احوال و پلیس بین الملل در باره ی مشخصات و سابقه ی نامزد ها استعلام کرده و در صورت نبود مشکل آنها را تایید صلاحیت می کنند، اما اگر در این روند مشکلی به چشم بخورد، هیات ها موظفند با استناد به مدارک به دست آمده مراتب رد صلاحیت نامزدها را به آنها اطلاع دهند.

در کنار این هیات های اجرایی، شورای نگهبان به عنوان ناظر انتخابات، اقدام به تشکیل یک سلسله مراتب اداری برای امر نظارت می کند. به این صورت که این شورا ابتدا یک هیات پنج نفره را به عنوان هیات مرکزی نظارت تشکیل داده و سپس خود این هیات مرکزی اقدام به تشکیل یک هیات استانی پنج نفره ی دیگر و هیات استانی نیز یک هیات حوزه ای سه نفره را تشکیل می دهد. در نهایت یک سلسله ی نظارتی بالا به پایین در کنار هیات های اجرایی وزارت کشور ایجاد می شود که در راس آن شورای نگهبان و از بالا به پایین هیات مرکزی، استانی و حوزه ای نظارت بر انتخابات وجود دارد.

نحوه ی کار تا قبل از نظارت استصوابی شورای نگهبان به این صورت بود، که هرگاه هیات های اجرایی وزارت کشور در بررسی شرایط نامزدهای انتخاباتی از طریق استعلام از مراجع چهار گانه دچار اشتباه می شد، و یا هر نامزدی که نسبت به رد صلاحیت خود از سوی هیات های اجرایی وزارت کشور معترض بود، اعتراض خود را میتوانستند به هیات های حوزه و یا استانی نظارت شورای نگهبان ارجاع دهند و آنها پرونده را رسیدگی می کردند و تصمیم هیات های اجرایی وزارت کشور را رد یا تایید می کردند، و در نهایت اگر شکایتی باقی می ماند آنرا به شورای نگهبان ارجاع داده و آنها در رابطه با آن تصمیم گیری می کردند، اما پس از بحث نظارت استصوابی، صورت کار به این گونه شد که نظارت شورای نگهبان و هیات های نظارتی منصوب از طرف آن دیگر فقط محدود به شکایت ها و موارد خاص باقی نماند، بلکه تحت هر شرایطی کلیه ی تصمیم های هیات های اجرایی وزارت کشور در بررسی صلاحیت نامزدهای انتخاباتی توسط شورای نگهبان می بایست باز بینی شود و نظر نهایی را در واقع شورای نگهبان ابراز می کند، برای مثال در این حالت ممکن است نامزدی را که هیات های اجرایی تایید کرده اند توسط شورای نگهبان رد صلاحیت شود، اما پیش از این صرفاً نامزد های رد صلاحیت شده توسط هیات های اجرایی وزارت کشور در صورت اعتراض ممکن بود توسط هیات های نظارت شورای نگهبان تایید صلاحیت شوند.

دراین مقاله تلاش گردید تا خوانندگان محترم، شناخت اولیه ای نسبت به نظارت استصوابی پیدا نمایند و خود با مطالعات تکمیلی به نارسایی های موجود در این روند غیر دموکراتیک پی ببرند.

صاحب امتیاز: انجمن اسلامی دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی مشهد

شماره مجوز: ۴۶۸/ک/ش مدیرمسئول و سردبیر: پوریا قاتاری

همکاران این شماره: لی احمدی، پریسا پورتقی، امیرمحمد تاجیک، مهران رحیمی پور،

محمدحسین سرپوشان، حانیه علیزاده

صفحه آرایی و چاپ: موسسه فرهنگی هنری مقداد ۸۰-۳۷۱۳۷۳۷۸